

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาฝาย

เรื่อง การขุดดินและถมดิน

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยเป็นการสมควรให้มีการตราข้อบัญญัติว่าด้วยการขุดดินและถมดิน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงตราข้อบัญญัตินี้ไว้ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาฝายและโดยความเห็นชอบของนายอำเภอเมืองชัยภูมิ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาฝาย เรื่อง การขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาฝาย

ข้อ ๓ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ดิน” หมายความว่า หิน กรวด หรือทราย และอินทรีย์วัตถุต่าง ๆ ที่เจือปนกับดิน

“พื้นดิน” หมายความว่า พื้นผิวของที่ดินที่เป็นอยู่ตามสภาพธรรมชาติ

“ขุดดิน” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นดิน เพื่อนำดินขึ้นจากพื้นดิน หรือทำให้พื้นดินเป็นบ่อ

“บ่อดิน” หมายความว่า แอ่ง บ่อ สระหรือช่องว่างใต้พื้นดินที่เกิดจากขุด

“ถมดิน” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อดินหรือดินเพื่อให้ระดับดินสูงชันกว่าเดิม

“แผนผังบริเวณ” หมายความว่า แผนที่แสดงสภาพของที่ดิน ที่ตั้งและขอบเขตของที่ดินที่ขุดดินหรือถมดิน รวมทั้งที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ข้างเคียง

“รายการ” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดดิน ความลึกของบ่อดินที่จะขุดดิน หรือความสูงของเนินดินที่จะถมดิน ความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดิน ระยะห่างจากขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงที่ดิน หรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น วิธีป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้างและวิธีการในการขุดดินหรือถมดิน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาฝาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ห้ามผู้ใดทำการขุดดินในเขตพื้นที่ท้องที่การบริหารส่วนตำบลนาฝายเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

ข้อ ๖ การขุดดินหรือถมดิน ให้มีความสัมพันธ์ของความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดินนั้น ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง

ข้อ ๗ ผู้ใดจะถมดิน ต้องหาวิธีการป้องกันการพังทลายของดิน หรือสิ่งปลูกสร้างไม่ให้รบกวน หรือก่อเหตุเดือดร้อนแก่ที่ดินข้างเคียง

ข้อ ๘ ผู้ใดที่จะขุดดินและถมดิน ต้องกำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยแก่คนงานและบุคคลภายนอก

ข้อ ๙ ผู้ใดประสงค์จะทำการขุดโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินเกิน ๒ เมตร หรือมีพื้นที่จากปากบ่อดินเกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร หรือความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยยื่นเอกสารแจ้งข้อมูลตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐ การขุดบ่อน้ำใช้ที่มีพื้นที่ปากบ่อไม่เกิน ๔ ตารางเมตร ผู้ขุดดินไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ การขุดดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๒ เมตร เมื่อจะขุดดินใกล้แนวเขตที่ดินของผู้อื่น ในระยษะน้อยกว่า ๒ เท่าของความลึกของบ่อดินที่จะขุดดิน ต้องจัดการป้องกันการพังทลายของดินตามวิธีที่ควรทำ

ข้อ ๑๒ ในการขุดดิน ถ้าพบวัตถุโบราณ ศิลปวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ หรือทางการศึกษาทางด้านธรณีวิทยา ให้ผู้ขุดดินหยุดการขุดดินในบริเวณนั้นไว้ก่อนแล้วรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่พบ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้กรมศิลปากร หรือกรมทรัพยากรธรณีทราบ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะทำการถมดิน โดยมีความสูงของเนินดินเกินกว่าระดับที่ดินต่างเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง และมีพื้นที่เนินดินไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร หรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ต้องจัดให้มีการระบายน้ำเพียงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของที่ดินที่อยู่ข้างเคียง หรือบุคคลอื่น

การถมดินที่มีพื้นที่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร หรือมีส่วนที่เกินกว่าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด นอกจากจะจัดให้มีการระบายน้ำตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องแจ้งการถมดินนั้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๔ ผู้ใดได้รับความเสียหายหรือมีเหตุอันควรเชื่อ ๆ ได้ว่า อาจได้รับความเสียหายจากการขุดดินหรือถมดิน มีสิทธิร้องขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้ หยุดการขุดดินและถมดินนั้นได้

ข้อ ๑๕ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ที่มีการขุดดินหรือถมดินนั้นได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำงาน

ให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดินหรือตัวแทน หรือเจ้าของที่ดินอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการขุดดินหรือถมดินได้ก่อหรือกระทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีคำสั่งให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือการถมดินหรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือการถมดินนั้นแล้วแต่กรณี และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดินหรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือการถมดินหรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือการถมดินนั้นแล้วแต่กรณี และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกสั่งเป็นหนังสือตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้

ข้อ ๑๘ ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินผู้ใด ไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๙ ผู้ใดทำการขุดดินหรือถมดิน ไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้ได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๐ ผู้ใดขุดดินหรือถมดินอันมีลักษณะที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัตินี้ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับให้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่มิผลบังคับ

ข้อ ๒๑ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการขุดดินและถมดิน ให้เป็นไปตามบัญชีอัตรา
ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการขุดดินและถมดิน แนบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลนาฝายเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สุพิน ศรีวิเศษ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาฝาย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการขุดดินและถมดิน

(๑) ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งการขุดดิน	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งถมดิน	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๓) ค่าถ่ายเอกสาร	แผ่นละ	๑	บาท

ค่าใช้จ่าย

(๑) ค่าพาหนะเดินทางไปตรวจสอบสถานที่ ขุดดินและถมดิน	ให้จ่ายเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง
(๒) ค่าเบี่ยงเบนเดินทางไปตรวจสอบ สถานที่ขุดดินหรือถมดิน	ให้จ่ายเท่าที่จำเป็นตามระเบียบของ ทางราชการแก่ผู้ไปทำงานเท่าอัตรา ของทางราชการ